

prawoboze.org

Prawo Boże: Część 1: Wielki plan diabła przeciwko poganom

PORAŻKA SZATANA I NOWA STRATEGIA

Kilka lat po powrocie Jezusa do Ojca, szatan rozpoczął swój długofalowy plan przeciwko poganom. Jego próba przekonania Jezusa, by dołączył do niego, zakończyła się niepowodzeniem (Mateusza 4:8-9), a wszelka nadzieja, że uda mu się zatrzymać Mesjasza w grobie, została na zawsze zniweczona przez zmartwychwstanie (Dzieje Apostolskie 2:24).

Pozostało wężowi kontynuować wśród pogan to, co czynił od Edenu: przekonywać ludzkość, by nie była posłuszna przykazaniom Bożym (Rodzaju 3:4-5).

DWA CELE TEGO PLANU

Aby to osiągnąć, trzeba było spełnić dwa warunki:

1. Paganie musieli zostać możliwie jak najbardziej oddzieleni od Żydów i ich wiary — wiary istniejącej od stworzenia ludzkości. Wiara rodziny Jezusa, Jego przyjaciół, apostołów i uczniów musiała zostać porzucona.
2. Potrzebowali teologicznego uzasadnienia, by zaakceptować, że oferowane im zbawienie różniło się od tego, jak rozumiano je od początku świata. Nowy plan zbawienia musiał pozwalać poganom ignorować przykazania Boże.

Diabeł zainspirował więc utalentowanych ludzi do stworzenia nowej religii dla pogan — z nową nazwą, tradycjami i doktrynami. Najważniejsza z tych doktryn głosiła, że jednym z

głównych celów Mesjasza było „uwolnienie” pogan od obowiązku przestrzegania przykazań Bożych.

Po wniebowstąpieniu Jezusa diabeł zainspirował utalentowanych ludzi do opracowania fałszywego planu zbawienia, aby odciągnąć pogan od przesłania wiary i posłuszeństwa głoszonego przez Jezusa, Mesjasza Izraela.

ODCIĘCIE OD IZRAELA

WYZWANIE PRAWA DLA POGAN

Każdy ruch potrzebuje zwolenników, by przetrwać i się rozwijać. Prawo Boże, które dotąd było przestrzegane przez mesjanistycznych Żydów, zaczęło stanowić wyzwanie dla szybko rosnącej grupy pogan w nowo powstałym kościele.

Przykazania takie jak [obrzezanie](#), przestrzeganie [siódmego dnia](#) czy powstrzymywanie się od niektórych [mięś](#) zaczęły być postrzegane jako przeszkody w rozwoju ruchu. Z czasem przywódcy zaczęli czynić ustępstwa wobec tej grupy, posługując się fałszywym argumentem, że przyście Mesjasza oznaczało złagodzenie Prawa dla nie-Żydów — chociaż taki pogląd nie miał żadnego oparcia w [Starym Testamencie](#) ani w słowach Jezusa zapisanych w czterech [Ewangeliach](#) (Wyjścia 12:49).

REAKCJA ŻYDÓW NA TE ZMIANY

Tymczasem nieliczni Żydzi, którzy wciąż interesowali się tym ruchem — przyciągnięci znakami i cudami dokonanymi przez Jezusa zaledwie kilka dekad wcześniej oraz obecnością naocznych świadków, w tym niektórych z pierwotnych apostołów — byli zrozumiale zaniepokojeni stopniowym porzucaniem obowiązku przestrzegania przykazań Bożych przekazanych przez proroków.

Były to te same przykazania, które Jezus, apostołowie i uczniowie wiernie zachowywali.

KONSEKWENCJE ODDZIELENIA

OBECNY STAN KULTU

Rezultatem, jak wiemy, jest to, że miliony ludzi gromadzą się co tydzień w kościołach, twierdząc, że oddają cześć Bogu, podczas gdy całkowicie ignorują fakt, że właśnie ten Bóg wybrał sobie naród i zawarł z nim przymierze.

OBIETNICA BOGA DLA IZRAELA

Bóg wyraźnie oświadczył, że nigdy nie złamie tego przymierza:

„Tak jak prawa słońca, księżyca i gwiazd są niezmiennie, tak też potomkowie Izraela nigdy nie przestaną być narodem przede Mną na zawsze” (Jeremiasza 31:35-37).

PRZYMIERZE BOGA Z IZRAELEM

ZBAWIENIE PRZEZ IZRAELA

Nigdzie w Starym Testamencie nie czytamy, że błogosławieństwo lub zbawienie przypadnie tym, którzy nie przyłączą się do Izraela:

„I Bóg powiedział do Abrahama: Będziesz błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy cię błogosławią, a tych, którzy cię przeklinają, przeklnę; i w tobie będą błogosławione wszystkie rodziny ziemi” (Rodzaju 12:2-3).

Nawet sam Jezus jednoznacznie potwierdził, że zbawienie pochodzi od Żydów:

„Zbawienie pochodzi od Żydów” (Jana 4:22).

POGANIE I POSŁUSZEŃSTWO

Poganin, który pragnie zostać zbawiony przez Chrystusa, musi przestrzegać tych samych praw, które Ojciec przekazał narodowi wybranemu dla swojej chwały — tych samych praw, które przestrzegali Jezus i Jego apostołowie.

Ojciec widzi wiarę i odwagę takiego poganina, mimo trudności. Wylewa na niego swoją miłość, jednoczy go z Izraelem i prowadzi go do Syna, by otrzymał przebaczenie i zbawienie.

Taki właśnie plan zbawienia ma sens — ponieważ jest prawdziwy.

WIELKI NAKAZ MISYJNY

GŁOSZENIE DOBREJ NOWINY

Według historyków, po wniebowstąpieniu Chrystusa, kilku apostołów i uczniów było posłusznym Wielkiemu Nakazowi Misyjnemu i zanieśli ewangelię nauczaną przez Jezusa do narodów pogańskich:

- Tomasz udał się do Indii.
- Barnaba i Paweł udali się do Macedonii, Grecji i Rzymu.
- Andrzej dotarł do Rosji i Skandynawii.
- Maciej poszedł do Etiopii.

Dobra Nowina rozprzestrzeniła się szeroko i daleko.

PRZESŁANIE POZOSTAŁO NIEZMIENNE

Przesłanie, które mieli głosić, było tym samym, którego nauczał Jezus, i skupiało się na Ojcu:

1. **Wierzyć**, że Jezus został posłany przez Ojca.
2. **Być posłusznym** przykazaniom Ojca.

Jezus wyraźnie powiedział pierwszym misjonarzom, że nie będą sami w swojej misji głoszenia Dobrej Nowiny o Królestwie Bożym. Duch Święty miał im przypominać to, czego nauczał ich Mistrz podczas wspólnego pobytu:

„Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem” (Jana 14:26).

Polecenie brzmiało: nadal uczyć tego, czego nauczyl się od swojego Mistrza.

ZBAWIENIE I POSŁUSZEŃSTWO

JEDNO PRZESŁANIE O ZBAWIENIU

Nigdzie w Ewangeliach nie widzimy, by Jezus sugerował, że Jego misjonarze mieliby nieść inne przesłanie o zbawieniu, specjalnie opracowane dla nie-Żydów.

FAŁSZYWA DOKTRYNA ZBAWIENIA BEZ POSŁUSZEŃSTWA

Pogląd, że poganie mogą otrzymać zbawienie bez posłuszeństwa świętym i wiecznym przykazaniom Ojca, nie występuje w naukach Jezusa.

Idea zbawienia bez posłuszeństwa Prawu nie ma poparcia w słowach Jezusa, a zatem — bez względu na jej popularność czy starożytność — jest fałszywa.